

ע"פ 23686/05/16 - תהילה אפריגן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עפ"ג 23686-05-16

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

המערערת

תהילה אפריגן
ע"י ב"כ עו"ד דוד הלוי

נגד

המשיבה

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

**ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט חנה מרים לומפ) מיום 28.3.16
בת"פ 28788-04-15.**

כללי

1. המערערת הורשעה על יסוד הודאתה בניסיון קבלת דבר במרמה ובשימוש במסמך מזויף ונדונה לשלושה חודשי מאסר על תנאי ו - 220 שעות של"צ. הערעור מופנה כנגד הרשעת המערערת וחומרת העונש.

2. המערערת הועמדה לדין עם נאשמת נוספת. ואלה המעשים בהם הורשעה: ביום 1.4.14 התחזתה נאשמת 1, שהנה חברה של אחות המערערת, למערערת, באמצעות תעודת זהות מזויפת, בעת שניגשה לבחינת "אמירים" בשפה האנגלית, במקומה, במכללה בה לומדת המערערת. בשל חשדו של הבוחן העבירה לא הושלמה. למעשה זה קדמה פניה של המערערת לנאשמת 1 בבקשה כי תתחזה אליה ותיבחן במקומה, כדי שתוכל לשוב ללימודיה. המערערת ביקשה מהנאשמת 1 לתת לה תמונת פספורט שלה, ופנתה למשרד הפנים בבקשה להחליף תמונה בתעודת הזהות שלה (של המערערת). ובמהלך הוצאת התעודה החדשה, החליפה המערערת את תמונתה בתמונת נאשמת 1.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער טען כי גילה הצעיר של המערער בעת ביצוע העבירה מחייב עריכת איזון ייחודי בין מכלול השיקולים, תוך התחשבות בכך כי בשלב כה מוקדם בחייה של המערער קשה להצביע על נזק קונקרטי שייגרם לעתידה עקב הרשעתה. עם זאת, כאחיותיה היא שואפת להשתלב בתחם המחשבים במשרות ממשלתיות. כמו כן, נוכח טיב העבירות דנן ניתן לסיים את ההליך ללא הרשעה. עוד נטען כי פוטנציאל הנזק שהיה גלום במעשיה היה מצומצם ביותר שכן אין מדובר במבחן הסמכה חיצוני שיכול היה להקנות למערער סמכות או אחריות כשלעצמו. הסנגור ביקש להתחשב בתסקיר שירות המבחן החיובי שניתן בעניינה של המערער, במחירים שכבר שילמה המערער בגין ההליך הפלילי. הוסף עוד כי המערער באה מרקע חרדי וביצעה צעד משמעותי הכרוך במאמצים רבים על מנת להגיע להישגיה הלימודיים. נטען עוד כי שיקול ההרתעה אינו אמור לחול במקרה ספציפי זה, הנזק לו צפויה המערער כתוצאה מההרשעה רב מהתועלת ותגרם פגיעה משמעותית בעתידה במידה שההרשעה תיוותר על כנה, פגיעה שאינה סבירה. עוד נטען כי עניינה של המערער אינו חמור יותר מזה של הנאשמת הנוספת שעניינה הסתיים ללא הרשעה.

מנגד, המשיבה טענה כי אף שעניינה של המערער האחרת הסתיים ללא הרשעה, חלקה של המערער היה פחות מזה של המערער והיא לא הייתה צפוי לקבל תמורה מהמעשים. המערער היא זו שיזמה את האירועים. נטען עוד כי טיב המעשה אינו מאפשר חריגה מהכלל המחייב הרשעה.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינה של המערער עולה כי הנה כבת 21 שנים, רווקה, ללא עבר פלילי, בשל מעורבותה בעבירות הנוכחיות היא עברה ללמוד במכללה אחרת (וכיום היא סטודנטית למדעי המחשב). המערער מתגוררת עם משפחתה, שתוארה כנורמטיבית. המערער הודתה בביצוע העבירות והביעה חרטה רבה. שירות המבחן התרשם כי מדובר בצעירה נורמטיבית, בעלת מוטיבציה גבוהה לתפקוד תקין, וכי העבירות בוצעו על רקע לחץ להגיע להישגים וקושי בהבנת חומרת המעשים מפאת גילה הצעיר. הומלץ להימנע מהרשעתה ולהטיל עליה עונש של"צ.

דין

5. דין הערעור להידחות.

לזכות המערער עומדת הודאתה במיוחס לה, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שלקחה על המעשים, הבעת חרטה כנה מצידה ובושה על מעשיה, העדר עבר פלילי, גילה הצעיר, ותסקיר שירות המבחן החיובי שניתן בעניינה. כמו כן, המערער שילמה מחיר אישי שכן ששתי שנות לימודיה במכללה הקודמת ירדו לטימיון והיא נאלצה להתחיל מחדש את לימודיה האקדמיים. מאידך, המשך לימודיה של המערער באותה מכללה הותנה ממילא במעבר אותה בחינה בהצלחה, ומשלא צלחה בכך כמה פעמים, החליטה לפנות בדרך לא דרך על מנת להשיג את מבוקשה. לחובת המערער נזקפת חומרת העבירות שביצעה. מדובר במעשה מתוכנן, שקדמה לו היערכות מוקדמת, חבירה לאדם אחר ויצירת מסמכים מתאימים ברשות ממשלתית, על מנת לאפשר את מעשה המרמה. הכלל הוא כי משהוכחה אשמת נאשם בביצוע עבירה, יש להרשיעו. יחד עם זאת, ניתן להימנע מהרשעה או לבטלה במקרים חריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה (ר': ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337, 341 (1997)). במקרה דנן לא הוכח כי הרשעתה של המערער תוביל

לפגיעה חמורה בה. לענין זה אין די בחשש כללי וערטילאי לפגיעה בעתידה, אלא יש להוכיח פגיעה ממשית וקונקרטית שעלולה להיגרם לנאשם בגין הרשעתו (ר': ע"פ 8528/12 **צפורה נ' מדינת ישראל** (2013); רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (2013)). לפיכך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בהם.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ה כסלו תשע"ז, 25 דצמבר 2016, במעמד ב"כ המערערת, המערערת וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד